

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 30. Parricidæ ad occidendos Piratinienses Socios convolant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

in me se vitis, omnia mea habetote, & me in mancipium vestrum servate. Ad hæc Barbari: *Non te, inquit, nec tua, sed exitium tuum, Sociorumq; per Parana & Trovaica litora sparsorum quarimus: peribunt, peribunt omnes nova superstitionis antistites: jam Gonsalvius & Rodericus pœnas insigniter dedere, te sublato, pergemus ad trucidandum Aragonam.* Castillius audito Alfonsi Aragonæ nomine, postulat ad eum conferri, ut coram & in ejus consortio maclaretur. Cùm non impetraret, & jamjam moriendum esse tumultuosè inelamaretur: *Non moriar, inquit ille, sed animus meus post tormenta aeternum vivet.* Sic loquentem oblongo fune vinciunt, & panè nudatum extra oppidum per spineta & torrentium saxeta, per asperos terræ hiatus, inter amaros jocos insanosq; clamores protrahunt. In itinere læpè faciem ense feriunt, corpus sagittâ transadigunt, oculos & alias corporis partes telorum euspidibus pungunt, per intervalla Tucandâ Niezuvii servulo ventrem fortissimi athletæ clavâ immaniter pulsante. Tandem multâ sanie & obvio luto deformati caput lapidibus obruunt, donec constaret etiam obiisse. Sacrum cadaver inter nova verbera & debacchationes, ut tygribus noctu esca fieret, in sylvas particiæ rapiunt; domumq;e, quasi re bellè gestâ, Niezuvio perpetrati facinoris feriem narraturi redeunt.

Mors.

CAPUT
XXIX.
Gesta post
Joannis Ca-
stillii necè
ab Niezu-
vio.

Niezuvius
Infanti re-
baptizat.

Templum
combustis.

NIEZUVIUS iteratâ carnificinâ lætus, occisi Castillii Sacerdotalibus vestibus, tanquam speciosæ victoriæ spoliis, se induens, simulq;e assumpto veteratoriæ superstitionis amiculo, multitudine adesse jussâ, vociferatur: non esse jam cur agrorum vastationem vererentur: jam tutò posse majorum more quotquot vellent uxores ducere: occiso Sacrificulo, Divinitatis auctoritatem sibi rursum assertam esse. His dictis, ad contempionem Baptismi baptizatos pueros jubet ad se adferri, & tanquam exauthoratos de sacro gradu deponere posse, calidâ aquâ eorum capita lavat, sanctum Chrisma eluit, ne exorcisati talis mysterium remaneat, linguas sabulo fricans, conchâ asperâ abradit; nescius primi Sacramenti caracterem deleri non posse. Mox velut exauthoratos aliis ritibus inicit: expunctis Christianis nominibus vetera restituit: fingit nescio quem humorem clandestino artificio è corpore suo dimanare, quo ad denuò (si Superis placet) baptizandos resacrandosq;e utitur: infantium matribus mimo præstigiatori, non sine tripudio, applaudentibus. Secundum id, templo prius combusto, ceteraq;e supellectile direptâ, Niezuvius popularibus suis ad reliquorum necem animatis, in proximè sequentem diem ad Alfonsum Aragonam & Franciscum Clavicum, apud Piratinienfes curantes, occidendos protectionem indicit.

CAPUT
XXX.
Parricidæ
ad occiden-
dos Pirati-
nienfes So-
cios convo-
lant.

Parricida
furunt.

Socii fugere
coguntur.

Templum & pa-
lea ab igne
portento, e
servatum.

SED jam eò pervaserat fama conjurationis, & Socii Piratinienfes ad ritè admit- tendam pro Christi causa mortem incruento Sacrificio piisque animi affectibus se disposuerant. Indi verò quamvis numero pauci (nam multitudo ad rusticationem deflexerat) pro propulsandò ab instructoribus suis mortis periculo consilia conferebant. Quibus in rebus dum sunt, ab vigilibus nunciatur non procul abesse Niezuvianæ factionis perduelles, inconditis clamoribus & pictis ad conciliandam formidinem corporibus extrema omnia minitantes. Patribus lubebat in ipso templi vestibulo mortem, multis votis expetitam, piè præstolari, nî obstitissent Neophyti Piratinienfes, gloriosam Patrum suorum necem sibi doctrinâ imposterum carituris damno fore contestantes. *Non vos, inquebant, ad Martyrii palmam differendam sollicitaremus, nisi certò sciremus cum nostra pernicie fore conjunctam.* Simul his dictis ad proximâ sylvæ latebras abripiuntur magis, quàm abeunt. Interim perduelles circiter trecenti, pauculis Neophytis Piratinienfisibus nequiequam reluctansibus, Divi Nicolai oppido potiuntur; Aragonam & Clavicum ad mortem quarunt; in eorum templum & domum turmatim invehuntur; omnia indagant; in parietes & tecta læviunt; ardente maximè Sole sub meridiem, mensè Novembri, hoc est æstivo hic tempore, in templi culmen aridâ paleâ contectum ignem injiciunt: cùm non arderent paleæ, Joannis Castillii librorum folia, quibus cristarum in vicem orna- bantur, ex capitibus suis detrahunt, inflammataq;e applicant paleis; sed nihilo

fecius

secius palæ, non concepto igne præter naturam, Deo vim flammæ interdicente, illæse perseverant. Insolentia miraculi non placavit perfidos, qui perverſis interpretamentis rem miram elevantes, etiam quàm antea ferociùs iusticere: actumque dere erat, nî è villis evocati Piratinienſes quamplurimi pugnam redintegrassent; in qua sexdecim ex hostibus cecidere, plures vulnera acceperunt, reliqui fugere, nullo à nostris, præter pauca & levia vulnera, accepto damno.

INTEREA Alfonso Aragonæ & Franciscus Clavicus, magnâ rerum inopiâ, ad Conceptionis Ibitiraquanorum oppidum, coacti fugiebant, quò jam volaverat fama Niezuvianæ crudelitatis, & Didacus Alfarus convocaverat ad consultandum oppidi primores: quorum Dux Nicolaus Nienguirus: *Nullum proderit, inquit, ô pater, præter citata arma consilium, citò prævertenda sunt hostium machinationes; ne nos in consiliis captandis cunctabundos opprimant. Equidem de me meisq; affectus sic existimari velim, uxores ceterasq; necessitudines non prius reversuros, quàm hostibus repressis, carorum magistrorum necem copioso parricidarum sanguine expiaverimus.* Nec plura effatus, ducentos è popularibus suis armari & se sequi jubet, beneque animatos ad tutandos Provinciae fines, in Piratinienſem agrum deducit, satis se factarum putans, si nominis sui autoritate hostem remoraretur, donec longinquiora auxilia convenirent. Interim, audito ab cæteris Sociis per reliqua oppida de Rochi Gonsalvi & Rodericii nece nuncio, inter moestissimos Indorum ejulatus ubique trepidatum est. Augebat metum sparsus ab hoste rumor de reliquorum oppidorum in omnium Sociorum necem conspiratione. Singuli de absentium Sociorum periculo magis, quàm de proprio, angebantur, verentes ne gravius aliquot malum inopinatis exurgeret. At ubi cognitum est Joanni Castillio illatam etiam esse necem, & ab Niezuvio ad belli Societatem sollicitari Ethnicos mari Athlantico obversos, ut reliquas res Neophytorum labefactaret, aucta in immensum per cuncta oppida trepidatio est. Quare novi nuntii in Hispanorum urbes atque Indorum pagos longè lateque dimissi sunt, qui nostrorum militum paucitatem, & hostium numerositatem, periculique magnitudinem prædicarent: & quanta esset celerandi necessitas, atque quantum Sociis omnibus immineret discrimen, si se interiores populi Niezuvio conjungerent, demonstrarent. Interim militum manipulus ad Caasapaminienſes transmittitur, qui Petrum Romerum, hosti maximè vicinum, periculo subducerent. Sed Caasapaminienſium primores ejus discessum prohibere, affirmantes se coarere non posse, nisi vellent Neophytos omnes, Catechumenosque, ad latebras suas, pastore destitutos, postliminio redire. Si remaneret, denuò facturos objectu corporum, ne aliquid grave ei accideret. Cedendum perentibus fuit, ne quid in bene meritis peccaretur. Inter has res, exploratores tres in manus venire: factoque examine repertum, eos parricidii participes fuisse, & animo hostili venisse, ut nempe Quaracipucutium, inter Ibitiraquanos primæ autoritatis Castiquium, ad Niezuvii partes consanguinitatis titulo pertraherent. Aderat tum inter milites Quaracipucutius, qui interrogatus ab Didaco Alfaro, quid cum talibus cognatis suis agendum veller, respondit in eorum acta ritè inquirendum; & si nocentes essent, nullam suæ cognationis habendam esse rationem; nullum enim se veræ Religionis hostem inter affines suos in posterum computaturum. Quare Didacus Alfarus ab exploratorum præcipuo arma deponi in experimentum jubet: sed ille ferociter resistens, pede retracto, sagittam arcui aptavit, in Alfarum collimaturus, nisi ab circumstantibus repressus, vinculis oneratus fuisset. Octingenti jam milites convenerant, quibus copiis Niezuvium adhuc imparatum, & Ivisenſes in campum progressos, laceſcere placuit. Ivisenſi in oppido duos tantum ex hostibus reperere; ab quibus Antonius Bernal, Societatis nostræ adjutor, eò se duci voluit, ubi Joannes Castillius occubuerat. Quò cum pervenisset, Neophytus ex ejus comitibus unus repentinâ irâ incensus, exprobrato captivis illis parricidio, clavam elevans, en ait, per acerbam ironiam, en clavam & alium de Societate Religiosum, feri si audes: sed ante, hoc habe. Simul hoc dixit, in pectus & caput captivi clavam iteratò impingit: & actum erat de homine, nî Antonius noster ex equo de-

*Parricida
fugatur.*

**CAPUT
XXXI.**
*Ivisenſes
castigan-
tur.*

*Ibitiraqua-
norum sub-
lita.*

*Sociorum
trepidatio.*

*Auxilia po-
stulata.*

*Exploratores
capti.*

*Didaci Al-
fari pericu-
lum.*

*Neophyti in
parricidas
indignatio.*